

כאשר יש שלום בחילך למעלה יש שלום בארכמנותיך למטה

וכך היה נחיתו אֶת עַר, **כֵּלָא הוּא בְּחִבּוֹתָא** (ס"א כלא הוא בחביבותא), **כֵּלָא הוּא בְּרִיחִימּוֹתָא,** **כֵּלָא הוּא בְּשַׁלְיִמוֹ** וכאש זה האור של היסוד מתעורר להשפיע את שפע החסדים והగבורות למלכות אז כל הספירות הם בחיבור אחד מצד הגבורה וכולם הם באהבה אחת מצד החסד בסוד אהבת חסד וע"כ כולם בשלימות אחת בסוד הייחוד, **כְּדִין הוּא שְׁלָמָא דְכֵלָא,** **שְׁלָמָא דְעִילָּא וְתָתָא** ומכח זה יש שלום גם לכל עלמות בריאה יצירה ועשה וזהו מש"כ בפסוק, (תהלים קכב) **יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילָךְ שָׁלוֹה** ואו יש שלום ושפע למלאכים למעלה ולבני האדם למטה, **הַקָּדָא הוּא דְכַתִּיב** בארמנותיך [פ"ג] דהינו שכאשר יש שלום בחילך למעלה יש שלום בארכמנותיך **למטה (רמ"ק)**.

אור הרשב"י

ידי שיהיה שלוה בארכמנותיך, דהינו בגוף בכל אברים לעסוק במצביו יתברך על ידי זה תהיה דבוק בו יתברך ליחד שמו יתברך ויתעללה לעד ולנצח נצחים אמן.

[פ"ג] וביאר הנעם אלימליך על מש"כ יהיו שלום בחילך, רצה לומר שהראה שיהיה השם שלם ליחדם לאחד בנייל. חילך, רמזו לעולמות העליונים נקראים חיל על שם שם כל חיל צבא מרום. ושלוה בארכמנותיך, רצה לומר על

הלימוד היומי

הלוֹמֵד תּוֹרָה וּמוֹכִיר שְׁמוֹ של הַקָּבָ"ה בא אלֵינוּ וּמִבְּרֵךְ אֶתְנוּ וּשׁוֹנְאֵינוּ
נוֹפְלִים לִפְנֵינוּ

אִישׁ עַל דָּגְלוֹ בְּאֹתֹתָהּ לְבִתְּ אֲבָתֶם יְחִינָּנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
(פ"ח וגו'. במדבר ב) **רְبִי אַל עֹזֶר פִּתְחָה** לבאר את הפסוק והקדימ לברא
את מש"ב, (ישעיה ס"ו) **שְׁמַחוּ אֶת יְרוֹשָׁלָם וְגִילּוֹ בָּהּ כֵּל אַהֲבָהָה**

* * * אור הרשב"י *

וכה"א (שם בראשית ג) וייעשו לו בניו בן כאשר צום בניו ולא בניبنيו וישאו אותו בניו היאך צום אלא אמר להם בני יהודה יששכר וזבולון יטענו מטהתי מן המורחה ראובן ושמעון ונוד יטענו מטהתי מן הדром אפרים וממנשה ובנימין יטענו מן המערב דין אשר ונפתלי יטענו מן הצפון יוסף אל יטען שהוא מלך ואתם צריכין לחלק לו כבוד לו אל יטען למה שהוא טוען את הארוןומי שהוא טוען ארונו של חי העולמים אינו טוען ארונו של מת ואם עשיהם וטענתם את מטהתי בשם שצוויתי אתכם האלים עיד להשרות אתכם נגליים, בין שנפטר טענו אותו בשם שצווים שנאמר וייעשו לו בניו בן כאשר צום הוא (איוב לו) אישא דעי למרחוק ולפועל עזבון ראוון וכן אפרים וכן אין טענו אותו שטענו או כי עשה אמר לו הקדוש ברוך הוא מה איבכת לך אין צריכין לך מעצמן חן מברין דירתן אלא דיתיקי יש בידן מיעקב אביהם היאך לשרות בדגלים איini מחדש עליהם כבר יש לה טבכים מיעקב אביהם כמו שטענו אותו והקיפו את מטהו בר יקיפו את המשכן דאר' חמא בר חנינה כיון שבא אבינו יעקב ליפטר מן העולם קרא לבני דכתיב (בראשית מט) ויקרא יעקב אל בניו ובירכין וצוזן על דרכיו האלים וכבלו עליהם מלכות שמם משנמר דבריו אמר להם כשהם כשתכלו אותו ביראה ובכבוד לו אותו ולא יגע אדם אחר במטהי ולא אחד מן המצרים ולא מטה אביהם בן יחינו הוא לבית אבותם יחינו בני ישראל.

(פ"ח) ואיתא במדרש, במדבר רבה על מש"ב איש על דגלו באותם יחינו בני ישראל מה ת"ל לבית אבותם הה"ד (איוב לו) אישא דעי למרחוק ולפועל עזבון אתן צדק בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה עשה אותם דגלים כמו שתאותו התחלת משה מיצר אמר עבשו עתירה המחלוקת להנתן בין השבטים אם אני אומר לשבטו של יהודה שישראל במורחה והוא אומר אי אפשר אלא בדורות וכן ראובן וכן אפרים וכן כל שבט ושבט מה אני עשה אמר לו הקדוש ברוך הוא משה מה איבכת לך אין צריכין לך מעצמן חן מברין דירתן אלא דיתיקי יש בידן מיעקב אביהם היאך לשרות בדגלים איini מחדש עליהם כבר יש לה טבכים מיעקב אביהם כמו שטענו אותו והקיפו את מטהו בר יקיפו את המשכן דאר' חמא בר חנינה כיון שבא אבינו יעקב ליפטר מן העולם קרא לבני דכתיב (בראשית מט) ויקרא יעקב אל בניו ובירכין וצוזן על דרכיו האלים וכבלו עליהם מלכות שמם משנמר דבריו אמר להם כשהם כשתכלו אותו ביראה ובכבוד לו אותו ולא יגע אחד מבניכם מפני שאתם נטלאת מבנות בענין

* * * הלימוד היומי *

וְגֹ' ואמר רבי אלעזר. **כַּמָּה חֲבִיבָא אָזְרִיתָא קְפִי קְרִדְשָׁא** בְּרִיךְ הוּא, **דָּהָא בְּכָל אֶתְרָדְמָלֵי דְּאָזְרִיתָא אַשְׁתְּמָעוֹ,** **קְרִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל חִילִין דִּילִיה בְּלָהו צִיִּיתִין לְמַלְוִילִיה.** **וְקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָתֵי לְדִיְרָא עַמִּיה** כמה חביבה התורה לפני הקב"ה מאחר שבכל מקום שדברי התורה נשמעים והם ראויים למי שאמרם כי הוא בלי טהור ופיו ולבו טהורין או הקב"ה וכל הצבאות שלו כולם מקשיבים לדברי תורתו והקב"ה שם את משכנו עמו למטה אם הוא מתמיד בתורה הרבה (רמ"ק), **הָדָא הוּא דְּכַתִּיב** וזה מש"ב בפסוק, (שמות כ) **בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָזְבִּיר אֶת שְׁמֵי וְגֹ'** דהיינו שמכיוון שהتورה יכולה היא שמותיו של הקב"ה או لكن הלומד תורה הוא מזכיר את שמו של הקב"ה ולכן מיד הוא זוכה שהקב"ה יבוא אליו ויברכחו (מק"מ בשם מהרץ"ו). **וְלֹא עוֹד, אֲלֹא דְּשָׂנָאוֹי נְפָלִין קְפִיָּה,** **וְהָא אָזְקָמָה** ולא זו בלבד אלא שככל כוחות היצר הרע שהם השונאים של האדם עי"ב יהיה בכוחו להכנייע אותם והם יפלו לפני ובמו שביארו בן החברים [טפ].

אָוֶר הַרְשָׁבָ"י

מצער לי טובא, ולא מצינא דאיום בהו! שלח
לייה: דום לה' והתחולל לו, דום לה' והוא יפillum
לק הלוילים החללים, השכם והערב עליהם לבהמ"ד
והן כלין מאיליהן. הדבר יצא מפי ר'א, וננתנו
לגניבא בקהל.

[טפ] בראיתא בגיןtin דף ז' עמוד א' שלח לה
מר עוקבא לר' אלעזר: בני אדם העומדים על
ובידי למסרם למלוכות, מהו? שרטט וכחוב לה:
אמרתי אשמרה דרכוי מהתו בא לשוני אשמרה
לפוי מחסום ועוד רשע לנendi, אף על פי שרשו
לנendi אשמרה לפי מחסום. שלח לה: קא

הליימוד היומי

כל מצוות התורה עליונים והמקיימן מתקן בעליינים

תא חז' פקנדי אוֹרְרִיתָא עַלְאֵין אִינּוֹן לְעַילָּא בא וראה שיש
בכח מעשי המצווה לתקן בעליינים כי כל מצוות התורה הם בעליינים למעלה מאחר
שהם מושרים במלכות. **אתִי בֶּרֶנֶשׁ וּבֶבֶיד פֻקּוֹדָא חֲדָא,** ההוא
פֻקּוֹדָא קִיְמָא קְמִי קְרָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמְתֻעָטָרָא קְמִיהָ,
וְאָמַר פְּלִנְיָא עָבֵד לִי, וּמַן פְּלִנְיָא אָנָּא וכן לבן כאשר בא האדם
ועושה מצווה אחת בכונה לשם שמים או אותה מצווה עומדת לפני הקב"ה ומתעתרת לפניו
בסוד עיטרא דחסדים ע"י מצוות עשה ועיטרא דגבורות ע"י מצוות לא תעשה והיא אומרת
לקב"ה פלוני עשה אותו ומאיש פלוני נבראי (הרמ"ז), **בְּגִין דְאִיחָו אַתְעַר**
לִיה לְעַילָּא. **בְּגִונָּא דְאִיחָו אַתְעַר לִיה לְתַתָּא,** הכי נמי¹
אַתְעַר לְעַילָּא, וּבֶבֶיד שְׁלָמָא לְעַילָּא וְתַתָּא כי אותו האדם הוא
מעורר אותה למעלה כדוגמת מה שהוא מעורר למטה ע"י מעשה מצווה כך הוא מעורר
אותה למעלה בשורשה ועי"כ געשה שלום למעלה בז"א ולמטה במלכות (רמ"ק), **בְּמַה**
דָּאַת אָמַר כמו שנאמר בפסוק, (ישעה כז) **או יְחִזְקָ בְּמַעַזִּי יַעֲשֵׂה**
שְׁלָזָם לִי שְׁלָזָם יַעֲשֵׂה לִי [א] ומש"כ. **יַעֲשֵׂה שְׁלָזָם לִי פִירּוּשׁוּ**,
לְעַילָּא שהייה שלום למעלה בסיסוד דז"א. **שְׁלָזָם יַעֲשֵׂה לִי, לְתַתָּא**
ומש"כ שלום יעשה לי פירעשו שהייה שלום למטה בסיסוד המלכות (רמ"ק). **וּבָאָה**

אָוֹר הַרְשָׁבָ"י

בו ומש"כ שלום יעשה לי הפסוק כפל את
הדבר בכוון להוכיח את העניין (מצודות).

[צ] וביאור הפסוק ע"פ פשוטו שם כל אחד
ישוב מדרכו בכוון לאחיו בمعنى שהוא התורה
או הוא היה עושה שלום עמדיו ולא היה נלחם

הַלִּימּוֹד הַיּוּמִי